

„Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.”
(Hebr 13:8)

KIERTOKIRJE

Huhtikuu 2018

Juhla-Julkaisu
1948 – 2018: 70 vuotta Israel
1958 – 2018: 60 vuotta
Freie Volksmission Krefeld

Oikein sydämellisesti tervehdin Teitä kaikkia maailmanlaajuisesti meidän Lunastajamme Jeesuksen Kristuksen kalliissa nimessä Joh 8:31:llä:

„Jos te pysytte Minun Sanassani, niin te totisesti olette Minun opetuslapsiani ...”

Profeetta Miika astui 400 profeettaa vastaan, jotka olivat profetoineet väärän innoituksen alla, ja sanoi: *„Niin totta kuin HERRA elää, sen minä puhun, minkä HERRA minulle sanoo!”* (1Kun 22:14).

Tämä on myös minun päätökseni alusta asti. Jumalanmies on voinut huudattaa sanomansa lopussa: *„Kuulkaa tämä, te kaikki kansat!”* (1Kun 22:28).

Todellinen ääni huutaa myös nyt kuuluvasti: „Kuulkaa tämä, te kaikki kansat!”:

„Iankaikkisesta iankaikkiseen olet Sinä, oi Jumala” (Ps 90:2).

„Taivas ja maa katoavat, mutta Minun sanani eivät ikinä katoa (Luuk 21:33).

„» ...mutta HERRAn sana pysyy iankaikkisesti.« Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu” (1Piet 1:25).

Meille tulee päteä ainoastaan se, mikä on kirjoitettu „Jumalan Sanassa” – Raamatussa. Koskee se sitten luomiskertomusta tai lunastussuunnitelmaa tai kaikkia oppeja, me annamme Jumalan itse puhua meille Sanansa kautta. Tulkinat ja teoriat me jätämme niille, jotka eivät usko Jumalaa. Ensimmäisen eeron me näemme jo luomistodellisuuden ja evoluutioteorian välillä. Hän, joka ei

usko, mitä ensimmäisessä jakeessa on kirjoitettu: „*Alussa loi Jumala taivaan ja maan*”, hänellä on oleva vaikeus Raamatun viimeiseen jakeeseen asti. Mitä iankaikkisuudessa on ollut ja iankaikkisuudessa tulee olemaan, sen me jätämme iankaikkiselle Jumalalle. Me menemme takaisin ajan alkuun ja pääasiallisesti armonajan alkuun.

Meidän pääasiamme tässä selonteossa on valaista lyhyesti seuraavat ajanjakso:

Siirtyminen Vanhasta Uuteen liittoon, Uuteen Testamenttiin,

Jeesuksen Kristuksen seurakunnan perustaminen ja apostolien aika.

Ensimmäisten kolmensadan vuoden ajanjakso Nikean kirkolliskokoukseen asti.

Pimeän keskiajan tuhat vuotta 14. vuosisadalle asti.

Uskonpuhdistus ja 500 vuotta sen jälkeen ja mitä todella tapahtui.

Viimeinen sanoma ennen Kristuksen takaisinpaluuta, mikä tapahtuu nyt.

Ensiksi on aivan erityisen tärkeää tietää ja uskoa, **että Jumala tekee kaiken lupauksen mukaisesti**, jotka Hän on Sanassaan antanut. „*Koko sydämenne ja sielunne tietäköön, ettei ainoakaan kaikista niistä teitä koskevista lupauksista, jotka HERRA, teidän Jumalanne, on antanut, ole jäänyt täyttämättä; kaikki ovat toteutuneet teille, ei ainoakaan niistä ole jäänyt täyttämättä*” (Joosua 23:14). Minkä profeetat Vanhassa Testamentissa Pyhän Hengen innoituksen alla ovat edeltä julistaneet, sen apostolit ovat näyttäneet meille täyttymyksessä Uuden Testamentin ensimmäisestä jakeesta alkaen. „*Sillä niin monta kuin Jumalan lupaus on, kaikki ne ovat Hänessä »on«; sentähden tulee Hänen kauttaan myös niiden »amen«, Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme*” (2Kor 1:20).

Siirtyminen Vanhasta Uuteen Testamenttiin

„*Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti; siitä lähtien julistetaan Jumalan valtakuntaa, ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin*” (Luuk 16:16).

„*Kuulkaa! Huuto kaikuu: »Valmistakaa HERRAlle tie erämaahan, tehkää*

arolle tasaiset polut meidän Jumalallemme!» (Jes 40:3). Tämä profetia täytti Johannes Kastajan palvelustehtävän kautta; niin se vahvistetaan Matt 3:3:ssa; Mark 1:3:ssa, Luuk 3:4:ssä, Joh 1:23:ssa. HERRAn enkeli, joka ilmoitti Johannes Kastajan syntymän Sakariaalle, sanoi: „ ... **hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta. Ja hän kääntää monta Israelin lapsista HERRAn, heidän Jumalansa, tykö. Ja hän käy Hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin HERRAlle toimittakseen hyvinvalmistetun kansan**” (Luuk 1:15-17)

Hänen syntymänsä jälkeen hänen isänsä Sakarias täytettiin Pyhällä Hengellä, ja hän puhui profeettalliset sanat viittauksessa Johannes Kastajan palvelustehtävään: „ ... **tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa ...**” (Luuk 1:72)

„ ... **antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksisaamisessa ...**” (Luuk 1:77).

Toisen lupauksen Vanhassa Testamentissa, joka koskee Johannes Kastajan palvelustehtävää ja on kirjoitettu Mal 3:1:ssä, on HERRA itse vahvistanut Matt 11:10:ssä ja Luuk 7:27:ssä: „**Tämä on se, josta on kirjoitettu: »Katso, Minä lähetän enkelini Sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi Sinun eteesi.**»”

Kun Johannekselta kysyttiin: „**Oletko sinä Kristus?**”, hän sanoi: „**En.**” „**Oletko sinä Elia?**” „**En.**” „**Oletko sinä se profeetta?**” „**En.**” (Joh 1:19-21). Jakeessa 23 me luemme hänen Pyhille Kirjoituksille perustellun todistuksensa, kuka hän sitten olisi: „**Silloin hän vastasi: »Minä olen sen ääni, joka huutaa erämaassa: »Tehkää tie tasaiseksi HERRAlle!«, niinkuin profeetta Jesaja on sanonut** (Jes 40:3).»”

Johannes on voinut huudahtaa uskovalle kuulijakunnalleen: „**Minä kastan teidät vain vedellä parannukseen; mutta Hän, joka minun jäljessäni tulee, jonka kenkiäkään minä en ole kelyöllinen ottamaan pois: Hän kastaa teidät pyhällä Hengellä ja tulella**” (Matt 3:11).

Luvatun tienvalmistajan palvelustehtävän kautta käännettiin vanhatestamentillisten isien sydämet uusitamentillisten lasten **uskoon** ja toimitettiin **HERRALLE hyvinvalmistettu kansa** (Luuk1:17). Oli ehdottoman tärkeää kuulla luvatun profetan sanoma, uskoa ja antaa kastaa itsensä.

Jeesus nuhteli kansan edessä kirjanoppineita ja fariseuksia, jotka hylkäsivät

Johannes Kastajan palvelustehtävän:, *„Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoituksen itseään kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta”* (Luuk 7:30).

Ääni huutaa kuuluvasti: Oli mahdollista suudella toora, lukea pyhiä kirjoituksia, puhua Jumalan pelastusneuvopäätöksestä, saarnata Messiaan tulemisesta ja Hänen edeltäjästä Eliasta (Matt 17:10), laulaa Psalmeja, pitää sapatti, uhrata uhrin, **mutta sitten hyljätä edeltäjä ja Messias eikä tunnista armollista etsikkoajan päivää** (Luuk 19:42-44). Suuri opetus on siinä: Vain hän, joka uskoi edelläkävijän sanoman ja antoi kastaa itsensä, on tunnistanut ja vastaanottanut Messiaan.

„Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan. Ja koska te olette nyt lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämiimme Poikansa Hengen, joka huutaa: »Abba! Isä!«” (Gal 4:3-6).

Kun lupaus Sak 9:9:stä täyttyi, ja HERRA meni Jerusalemiin aasintamman varsalla (Luuk 19:28-44), uskovat iloisivat ja huusivat: **Hoosianna olkoon Kunninkaallesi, joka tulee HERRAN nimessä!**” Hengellisesti sokeat kirjanoppineet halusivat, että he lopettaisivat ylistyksen (jae 39), kuitenkin Lunastaja vastasi heille: *„MINÄ sanon teille: Jos nämä vaikenevat, kivet huutaisivat!”* Sitten Hän katsoi Jerusalemin ylle ja itki sydänsurussa: *„Kun Hän sitten oli tullut lähemmäksi ja näki kaupungin, itki Hän sitä ja sanoi: »Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.»* Senjälkeen seurasi tuomion julistus: *„Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä kiveä kiven päälle, rangaistukseksi siitä, että et ole tunnistanut armollista etsikkoaikasi aikaa»”* (jakeet41-44). Vuonna 70 jKr. roomalainen kenraali Titus joukkoineen tuhosi Jerusalemin ja temppelein. Myös nyt on mitä suurimmasta merkityksestä olla osallinen siihen, mitä Jumala on luvannut tätä ajanjaksoa varten.

Ääni huutaa kuuluvasti: Aadamin ja Eevan ajasta oli kulunut 4000 vuotta, jolloin odotettiin luvattua Pelastajaa, jonka tuli tulla Jumalan siemenenä (1Moos 3:15). Kun täyttymyksen aika oli tullut, **eivät** hengelliset johtajat eikä kansa, joka uskoi heitä, tunnistanee **Jumalan armollista etsikkoajan päivää.**

Uskonnolliset johtajat olivat sokeita sokeitten johtajia, jotka johtivat kansaa harhaan Kirjoitusten tulkintojensa kautta. Heistä, jotka eivät uskoneet Messiaaseen sanotaan: „*Hän tuli omiensa tykö, ja Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan*”. Uskovista on kuitenkin kirjoitettu: „ *... mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, nimittäin heille, jotka uskovat Hänen nimeensä*” (Joh 1:11-12; saks. Raam.). Amen. Niin se oli alussa. Niin se oli jokaisessa seurakuntajaksossa. Niin se on tänä päivänä.

Jeesuksen Kristuksen seurakunnan perustaminen Jerusalemissa

Seurakunnan perustaminen tapahtui yliluonnollisella tavalla Pyhän Hengen vuodattamisen kautta. Apt 1:ssä meille kuvataan, että ylösnoussut Lunastaja vietti 40 päivää opetuslastensa kanssa ja puhui heidän kanssaan Jumalan valtakunnasta (jae 3). Siinä yhteydessä Hän toisti lupauksen: „*Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen*” (jae 5).

Luuk 24:36-51:ssä ylösnoussut HERRA oli näyttänyt opetuslapsilleen, mitkä Kirjoitusten paikat Vanhasta Testamentista olivat täyttyneet. Hän avasi heille hengellisen ymmärryksen, niin että he tunnistivat kaikki profetiat, jotka viittasivat Hänen kärsimyksiinsä, Hänen kuolemaansa, ylösnousemukseen. Hän sanoi: „*Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava Hänen nimessänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa*” (jakee 46-47) ja lopetti: „*Ja tietäkää hyvin; Minä lähetän teille sen, jonka Minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidät on puettu voimalla korkeudesta!*” (jae 49). Sen jälkeen Hänet nostettiin ylös taivaaseen heidän silmiensä edessä (Luuk 24:51; Apt 1:9).

Hengenvuodatuksen jälkeen apostoli Pietari on voinut todistaa *helluntaipäivänä*: „ *...täällä täyttyy profeetta Joelin lupaus: »Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että Minä vuodatan Hengestäni kaiken lihan ylle, niin että teidän poikanne ja teidän tyttärensä puhuvat profeetallisesti ja teidän nuoret miehet näkevät näkyjä ja teidän vanhuksenne saavat paljastamisia unissa*” (Apt 2:16-17).

Pietari piti ensimmäisen saarnan suoran Pyhän Hengen innoituksen alla. Jakeesta 37 jakeeseen 41 asti meille kuvataan, mitä tapahtui, kun kansanjoukko

tuli saarnan koskettamaksi: „*Kun he tämän kuulivat, osui se heihin kuin pisto sydämen läpi, ja he kääntyivät Pietarin ja toisten apostolien puoleen kysymyksen kanssa: »Mitä meidän pitää tekemän, kalliit veljet?» Niin Pietari sanoi heille: »Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, ketkä ikinä HERRA, meidän Jumalamme, kutsuu.»*” Ensin saarna, seuraneena kuulijoitten usko ja kuuliaisuus kasteen kautta. „*Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua*” (Apt 2:41).

Ääni huutaa kuuluvasti: Kuulkaa tämä te kaikki kansat: Helluntaipäivänä pidettiin fundamentaalinen saarna, joka apostolien aikana kaikkialla oli voimassa ja yhä vielä tänä päivänä pätee Jeesuksen Kristuksen seurakunnassa! Uuden Testamentin ensimmäisestä hetkestä, ensimmäisestä päivästä alkaen tapahtui kaikki, mitä lunastussuunnitelmaan kuuluu, niinkuin se Vanhassa Testamentissa edeltä sanottiin. Tämän tosiasian Paavali todistaa ensimmäisessä kirjeessään: „*Minä, Paavali, Jeesuksen Kristuksen, palvelija, olen apostoliksi kutsumisen kautta erotettu julistamaan Jumalan pelastussanomaa, jonka Hän on edeltä luvannut profeettojensa kautta pyhissä Kirjoituksissa*” (Room 1:1-2; saks. Raam.).

Samariassa saarnasi evankelista Filippus. „*Mutta kun he nyt uskoivat Filip-pusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset*” (Apt 8:12). Apostolit Jerusalemissa tulivat ja: „*Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen; sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut HERRAN Jeesuksen nimeen*” (jakeet 15-16).

Apt 10:ssä Pietari saarnasi roomalaisen päämiehen Korneliuksen talossa pelastusanomaa Jeesuksesta Kristuksesta: „*»Ja Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen nimensä kautta. ... Ei kaikketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niinkuin mekin?» Niin hän sitten määräsi, että heidät kastettaisiin Jeesuksen Kristuksen nimeen*” (Apt 10:42-48).

Kun Paavali saarnasi Johanneksen opetuslapsille Efesossa, me luemme Apt: 19:5-6:ssa: **„Sen kultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päällensä, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat ... Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta”** (jae 11).

Niin kauan kuin HERRAn Jeesuksen Kristuksen seurakunta on maan päällä, pätee kaikille uskoville maailmanlaajuisesti se, mitä Pietari on tuonut esiin helluntaipäivänä: **„Sillä tämä lupaus on voimassa teille ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat vielä kaukana, etkä ikinä HERRA, meidän Jumalamme kutsuu”** (Apt 2:39).

Ääni huutaa kuuluvasti: Jeesuksen Kristuksen seurakunnassa täytyy ensimmäisen ja viimeisen saarnan, ensimmäisen ja viimeisen kasteen tarkasti pitää yhtä. Tämä on iankaikkisestipätevä malli julistusta varten: Usko – kaste – hengenkaste. Se, mitä elävän Jumalan seurakunnan perustamispäivänä opetettiin ja koettiin, on ohjenuora Uuden Testamentin loppuun asti.

Apostoli Paavali todistaa seurakunnasta, että se **„on rakennettu apostolien ja profeettain perustukselle, jossa kulmakivenä on Jeesus Kristus itse”** (Ef 2:20). **„ Ja juuri tämä on myös se, joka on asettanut toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, lisäksi toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät kykeneviksi seurakuntapalveluksen harjoittamiseen, Kristuksen ruumiin rakentumista varten”** (Ef 4:11-12; saks. Raam.).

Timoteukselle apostoli kirjoittaa: **„Jos tulemiseni kuitenkin tulisi viivästyneen, niin sinun tulee olla selvillä siitä, miten Jumalan huoneessa kuuluu olla, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus”** (1Tim 3:15, saks. Raam.).

Alkuseurakunta oli HERRAn ruumis, Jumalan ilmestymispaikka, varustettu Jumalan voimalla, hengenlahjoilla ja eri palvelustehtävillä (1Kor 12:4-31) – uskon, kasteen ja hengenkasteen kautta yhteenliitettynä yhdeksi ruumiiksi (jakeet 12-26). Vain siellä, missä näin on, pätee vielä tänä päivänä: **yksi HERRA, yksi usko, yksi kaste** (Ef 4:3-5).

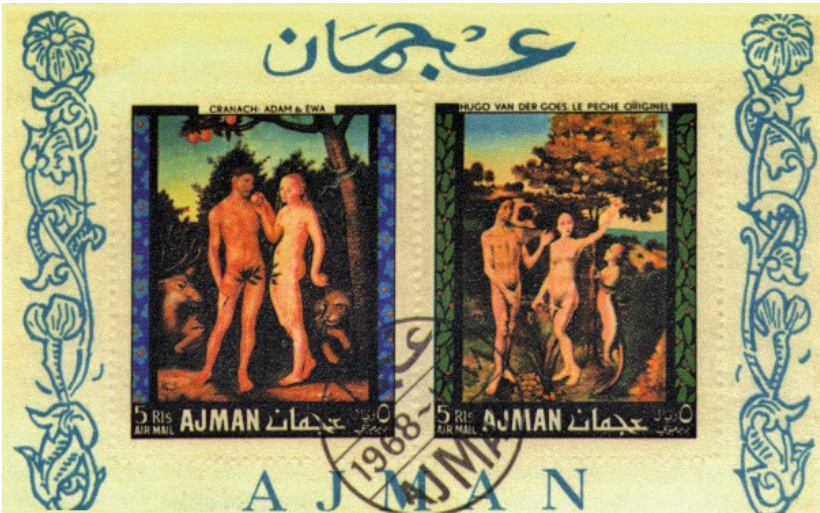
Jeesuksen Kristuksen takaisinpaluussa on oleva seurakunnalle toteutunut: **... „pyhittääkseen sen, senjälkeen kun Hän on puhdistanut sen vesikylyvyn kautta Sanassa, näin asettaakseen seurakunnan itseään varten ihanassa kauneudessa, ilman tahroja ja ryppyjä tai mitään senkaltaisia virheitä, pi-**

kemminkin niin, että se olisi pyhä ja nuhteeton” (Ef 5:26-27; saks. Raam.) Kuulla, uskoa ja kokea saarna Jumalan armosta, lunastuksesta, vanhurskauttamisesta ja sovituksesta Jumalan kanssa, merkitsee: „*Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen verensä kautta, pelastumme Hänen kauttansa vihasta*” (Room 5:9). Jumalan Sanassa täytyy meidän antaa kaiken päteä – ja kaikki raamatullisesti uskovat myös tekevät sen –, niin kuin se alussa vahvistettiin.

Ajanjakso Nikean kirkolliskokoukseen asti

Ensimmäisessä lähetykskirjeessä Ilm 2:2:ssa HERRA kiittää seurakuntaansa: „***MINÄ tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi.***”

Paavali ilmaisi monissa kirjeissään, erityisesti kehoituksissa tessalonikalaisille ja Timoteukselle, olevansa huolestunut, että luopuminen totisesta uskosta tulisi. Korintton seurakuntaa apostolin täytyi nuhdella: „***Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin myös teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.***

Sillä jos joku tulee ja saarnaa teille jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte jonkun toisenlaisen hengen, jota te ette ole vastaanottaneet, tai jonkun toisen evankeliumin, jota te ette ole saaneet, niin te annatte sen parhaiten miellyttää itseänne” (2Kor 11:3-4; saks. Raam.).

Gal 1:6-8:ssa apostoli lausuu kirouksen kaikkien ylle, **jotka julistavat jotakin muuta evankeliumia:** „*Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu!*”

Niinkuin käärmeläisyyden luonnollisen luomakunnan alussa Eedenin puutarhassa kylvi epäilyksen Jumalan sanaa kohtaan, jonka HERRA Jumala oli puhunut Aadamille, väitteellä: „**Olisiko Jumala todella sanonut ...**”, ja niin syntyi epäusko, ja Eevan vietteleminen teossa tuli mahdolliseksi, niin se on tapahtunut apostolien ajan päätöksessä ja sen jälkeen aina tähän päivään asti: epäilyksen Sanaa kohtaan, epäusko, tottelemattomuus, seurakunnan syntiinlankeemus: luopumus Sanasta. Molemmat kuvat ovat hyvä kuvaus Eedenin puutarhasta.

Jumalan Sana vedettiin epäilykseen, omat tulkinnat ja opit johdettiin sisään. Missä ikinä se tapahtui, kaikki palvonta oli turhaa, niinkuin HERRAN aikanaan täytyi sanoa se juutalaisille: „*Oikein Jesaja on ennustanut teistä, ulkokullatuisista, niinkuin on kirjoitettu: »Tämä kansa kunnioittaa Minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on Minusta kaukana; mutta turhaan he palvelevat Minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä.«*” (Mark 7:6-7). Myös se, mitä Jeesus sanoi kirjanoppineille, joilla oli omat oppinsa, pätee vielä tähän päivään: „*Mutta Minua te ette usko, sentähden että Minä sanon totuuden ...Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta*” (Joh 8:45+47). On olemassa yhä vielä kaksi erilaista hengellistä siementä: „*Niin Hän vastasi ja sanoi: »Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisenpoika. Pelto on maailma; hyvät siemen ovat valtakunnan lapset; rikkaruoho sitävastoin ovat pahan lapset*” (Matt 13: 37-38; saks. Raam.).

Oikea Jumalan palvonta voi tulla vain uudistetusta, puhtaasta sydäimestä. Meidän HERRamme puhui: „*Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Isä on Henki; ja jotka Häntä palvovat, niiden täytyy palvoa Häntä hengessä ja totuudessa.*” (Joh 4:23-24; saks. Raam.). Hän, joka ei palvo Hengen kautta johdatettuna Jumalan Sanan mukaisesti, hän rukoilee Jumalan ohitse.

2 Tess 2:ssa Paavali puhui jo edeltä lopullisesta luopumuksesta ja synnin ihmisestä, joka sitä edustaa: „...*tu*o vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi ja jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeeliin ja julistaa olevansa Jumala” (jaa 4). ... „*ja* kaikilla vääryyden vietelehtyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, **sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sen tähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen.**” (jakeet 10-11). **Kuka ei kunnioita ja usko Jumalan Sanaa yksin pätevänä totuutena, hän on tuomittu uskomaan uskonnollisia valheita.**

On käsittämätöntä, mitä apostolien jälkeisessä ajassa tapahtui: miehet, joita kunnioitetaan kirkkoisinä, ovat tuoneet esiin omia pakanuudesta vaikutuksen saaneita oppikäsityksiään ja ovat löytäneet kannattajia. Niinkutsutut kirkkoisät olivat kristillisiä persoonallisuuksia, mutta eivät mitään Jeesuksen Kristuksen apostoleja. Ei kenelläkään ollut aitoa jumalallista kutsumista. Tunnetuimmat ovat Athanasius, Augustinus ja Hieronymus. He olivat miehiä hellenistisestä pakanuudesta, jotka eivät useinkaan olleet edes kokeneet todellista kääntymystä Kristuksen tykö ja olivat vielä taikauksossa ja toivat sisään kristinuskoon omia kuvitelmiaan.

Vuodesta 313 lähtien, kun keisari Konstantinus julisti siihen mennessä maaillustuneen kristinuskon valtionuskonnoksi, tapahtui traaginen kehitys. 20. toukuuta 25. heinäkuuta 325 hän kutsui eri uskonsuuntien piispat kirkolliskokoukseen Nikeaan. Siihen aikaan oli olemassa jo 127 kristillistä suuntaa maissa, jotka kuuluivat roomalaiseen valtakuntaan. Kiivaan riitelyn ja väittelyiden jälkeen muotoiltiin Athanasiuksen puheenjohtajuuden alla täysin epäraamatullinen kolminaisuus uskontunnustus, jota eivät kaikki kannattaneet. Viittauksella Jumalan Poikaan siinä sanotaan: „... **ja yhteen Herraan Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka on ennen aikojen alkua Isästä syntynyt, Jumala Jumalasta, Valkeus Valkeudesta, tosi Jumala tosi Jumalasta syntynyt, ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä**” (Kristikunnan isät, s. 40).

Tähän päivään mennessä Jumala ei ole siittänyt mitään iankaikkista Poikaa, saatikka synnyttänyt. Ei ole milloinkaan ollut olemassa mitään iankaikkista Poikaa. Vanhan Testamentin 4000 vuoden aikana ei kukaan profeetta puhunut mistään Isästä taivaassa tai lainkaan jostakin Pojasta, vaan yli neljä tuhatta kertaa HERRAsta Jumalasta – Elohim-JAHWEstä. Apostolien kirjeissä me löydämme Room 1:7:stä lähtien yhä uudelleen tervehdyspuhuttelun: „*Armo teille*

ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja HERRalta Jeesukselta Kristukselta.” Kuitenkaan yhtään ainoaa kertaa ei sanota: „... Jumalalta Pojalta” tai „... Jumalalta Pyhältä Hengeltä”. Niin varmasti kuin iankaikkinen Jumala Elohim ilmestyi HERRAna/JAHWena, vaelsi näkyvässä hahmossa Eedenin puutarhassa ja loi Aadamin omaksi kuvakseen, niin varmasti on sama Jumala paljastanut itsensä Isänä ainosyntyisessä Pojassaan maan päällä. Sen tähden HERRA Jeesus on voinut sanoa: „*Joka on nähnyt Minut, on nähnyt Isän*” (Joh 14:9). Lunastaakseen meidät, Jumala on ilmestynyt liharuumiissa (1Tim 3:16).

Lupauksen Pojan syntymästä Lunastajana me löydämme monissa Vanhan Testamentin paikoista. Joitakin niistä ovat:

„*MINÄ olen oleva hänen Isänsä ja hän Minun Poikani*” (2Sam 7:14).

„*Sallikaa minun tehdä tiettäväksi HERRAn neuvopäätös! HÄN on sanonut minulle: »Minun Poikani sinä olet; MINÄ itse olen sinut tänään siittänyt*” (Ps 2:7; saks. Raam.).

„*Sinä olet asettanut minut äidille kohtuun*” (Ps 22:10-11; saks. Raam.).

„*Hän kutsuu Minua: »Sinä olet minun Isäni, Sinä minun Jumalani ja pelastukseni kallio!« Ja MINÄ asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista korkeimmaksi*” (Ps 89:27-28).

„*... neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan*” (Jes 7:14).

„*Sillä lapsi on meille syntyvä, poika lahjoitetaan meille, jonka hartioilla on oleva herraus; ja hänen nimensä on: »ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas*»” (Jes 9:5). — mutta ei milloinkaan: „*Iankaikkinen Poika*”!

„*Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka tosin olet vähäinen ... mutta sinusta on tuleva Minulle esiin se, joka on oleva hallitsija Israelissa ...*” (Miika 5:1).

Kun aika oli täyttynyt, se tapahtui. Niin Matteus kirjoittaa heti ensimmäisessä luvussa: „*Tämä kaikki on tapahtunut, että se sana kävisi toteen, jonka HERRA on puhunut profeetan kautta, joka sanoo (Jes 7:14): »Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel, mikä käännettyä on: »Jumala meidän kanssamme!*»” (Matt 1:22-23).

Luukas 1 ja 2:ssa kuvataan meille tarkasti kaikki, mikä Jumalan Pojan syntymän yhteydessä on: „*Niin enkeli sanoi hänelle: »Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus (hebr. Jahschua) ... Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se Pyhä, mikä sinusta on syntyvä, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.*”

...Silloin Maria sanoi: »Katso, minä olen HERRAn palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan!«” (Luuk 1:30-31, 35, 38).

Ääni huutaa kuuluvasti: „Kuulkaa tämä, te kansat kaikki!” Tämä on totuuden hetki! Kenellä on korva kuulla, hän kuulkoon, mitä Hengellä on sanottavana seurakunnalle: Raamatullista on vain se, mikä on kirjoitettu Raamatussa, ja apostolista on vain se, mitä apostolit opettivat ja harjoittivat käytännössä.

Kolminaisuususkontunnustuksen konstruktiolla, jota väärin kuvataan „Apostoliseksi Uskontunnustukseksi”, ja joka vuonna 325 Nikean kirkolliskokouksessa ja 381 Konstantinopolissa vahvistettiin, ei ole mitään yhteistä raamatullisen, **alkuseurakunnan todella apostolisen tunnustuksen** kanssa. Nikean kirkolliskokouksessa tunnustettiin Poika jumaluuden toiseksi persoonaksi, kirkolliskokouksessa Konstantinopolissa Pyhä Henki kolmanneksi persoonaksi. Jo vähän sen jälkeen, nimittäin vuonna 385, Hieronymus lisäsi latinankieliseen Vulgata-käännökseensä 1Joh 5 jakeeseen 7 osuvan lisäyksen, nimittäin: „*Sillä kolme on; jotka taivaassa todistavat: Isä, Sana ja Pyhä Henki, ja nämä kolme ovat yksi.*” 300 vuotta apostolien jälkeen ei ollut enää paljoa jäljellä apostolien opista.

Hebrealaisessa ja kreikkalaisessa alkutekstissä on kirjoitettu 1Joh 5:7:ssä vain: „**Kolme on nimittäin, jotka todistavat:**” sitten seuraa: „**Henki, vesi ja veri; ja nämä kolme pitävät yhtä.** Jos me jo otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistuksella vielä suurempi voima; sillä siinä on Jumalan todistus, **että Hän on todistanut omasta Pojastansa**” (jakeet 8+9; Matt 3:17; Matt 17:5; saks. Raam.).Apostoli Pietari on voinut todistaa: „**Ja tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme Hänen kanssaan pyhällä vuorella**” (2Piet. 1:18).

Martin Luther on hyljännyt Vulgata-käännöksen. John Wyclif sitävastoin on kääntänyt Vulgatasta englanninkielelle, ja sentähden on yhä vielä tänä päivänä lisätty teksti Kuningas Jaakon Raamatussa. Myös vaikka alaviitteenä on merkitty, että tämä teksti *kolmesta taivaassa* ei ole kirjoitettu alkuperäisessä, on lisäys kuitenkin luettavissa kaikissa käännöksissä, jotka palaavat takaisin Vulgataan. Saksalaisissa julkaisuissa, olkoon se sitten esim. Zürichiläinen Raamattu vuodelta 1535 tai Luther-Raamattu vuodelta 1543, ja tähän päivään asti me löydämme, kiitos olkoon Jumalalle, oikean toiston alkutekstistä.

Raamattu muodostuu kahdesta testamentista: Vanhasta ja Uudesta Testamentista. Eihän mihinkään testamenttiin saa lisätä mitään, siinä ei saa muuttaa mitään. Apostoli Paavali kirjoittaa: „*Rakkaat veljet, minä haluan muistuttaa ihmisolosuhteista: **Eihän kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen mitään lisätä***” (Gal 3:15; saks. Raam.).

Uuden Testamentin lopussa on kirjoitettu Ilm 22:18-19:ssä kaksinkertainen varoitus: „*Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: **Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, josta tässä kirjassa on kirjoitettu.***”

Kristillisten kirkkojen syntyemisestä lähtien neljännellä vuosisadalla on jokainen raamatullinen oppi kumottu ja Jeesus Kristus, Lunastaja on tehty sivuasiaksi. Ei yksikään kirkolliskokouspäätöksistä tai dogmeista, jotka kirkkohistorian kuluessa on julistettu, ole raamatullinen. Niin ei Raamattu tiedä myöskään yhtään mitään jostakin **Kristuksen sijaisesta tai Pietarin seuraajasta**. Katolinen kirkko on tulkinnut väärin Jeesuksen sanat Matt 16:18:ssa paavinviralle. Eihän HERRA Jeesus ole siellä sanonut: „... sinun päällesi Minä haluan rakentaa seurakuntani”, vaan: „*tälle kalliolle Minä rakennan seurakuntani*” — *ja kallio on Jeesus Kristus*.

Ääni huutaa kuuluvasti: Kuulkaa tämä, te kansat kaikki: Ei mikään valtiokirkko tai maan kirkko ole Kristuksen, Lunastajan, rakentama seurakunta, ei katolinen eikä ortodoksinen, ei kopti- eikä kaldealainen, ei syyrialainen eikä egyptiläinen kirkko. Ne ovat kaikki kristillisiä kirkkoja, **mutta eivät Jeesuksen Kristuksen seurakunta**. Jeesuksen Kristuksen seurakunta muodostuu vain raamatullisista uskovaisista. Traagista on se, että jokainen kirkko, myös anglikaaninen ja luterilainen, välittävät jäsenilleen vaikutelman, että heidän autuutensa on taattu. Tähän päivään mennessä ei kuitenkaan yksikään kirkko ole vielä tehnyt ketään autuaaksi. Mutta kaikki kaikista kirkoista ja uskonnoista voivat pelastua uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, kääntymyksen henkilökohtaisen pelastuskokemuksen kautta (Apt 3:19).

Keisarit, kuninkaat ja hallitsijat ovat määränneet maan uskonnon. Niin maailma jaettiin uskontoihin: täällä buddalaisuus, tuolla hindulaisuus, sintolaisuus; täällä sunnit, tuolla siiat, tuolla aleviitit ja alawiitit; täällä katolilaiset ja tuolla

protestantit. Aasiassa ja Afrikassa heimopäälliköt ovat määränneet uskonnot. Mutta Jumala ei ole yhdessäkään uskonnossa, Jumala on paljastanut itsensä vain Jeesuksessa Kristuksessa, ja vain Lunastajassa me voimme kohdata Jumalan (2Kor 5:19).

Sakramenttien kautta kristillisissä kirkkoissa korvattiin autuaaksitekevä usko Jeesukseen Kristukseen, Lunastajaan, vaikka Raamattu yksiselitteisesti todistaa henkilökohtaisen uskon: **„Joka on tullut uskovaksi ja on antanut kastaa itsensä, pelastuu; mutta hänet, joka on pysynyt uskomattomana, tullaan tuomitsemaan”** (Mark 16:16; saks. Raam.). Kirkollisen opin mukaisesti on pirskontelu tahi veden valuttaminen vastasyntyneen tai täysikasvuisen otsalle olevinaan uudestisyntymä vedestä ja Hengestä (Joh 3:5), mutta ei se todellisuudessa ole. Pirskontelu menee takaisin Konstantinukseen, jonka vuonna 337, piispa Eusebius, joka ensimmäisenä on käyttänyt kolminaisuuskaavaa „Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimessä”, on kolmekertaa pirskontellut otsalle. Näin hän on ollut olevinaan kristitty, mutta on loppuun asti huutanut avukseen auringonjumala Solia.

Myös ehtoollinen on täysin selitetty väärin, vaikka 1Kor 10:14-22:ssa selvästi kuvataan: **„Siunauksen malja, jonka me siunaamme: eikö se ole yhteys Kristuksen vereen? Leipä, jonka me murramme: eikö se ole yhteys Kristuksen ruumiiseen? Koska leipä on yksi ainoa leipä, me olemme huolimatta meidän moninaisuudestamme, kuitenkin yksi ainoa ruumis, sillä me kaikki jaamme tämän yhden leivän.”** (saks. Raam.).

Leivän tahi öylätin muuttumisesta Kristuksen ruumiiksi tai viinin muuttumisesta Kristuksen vereksi ei ehdottomasti ole kirjoitettu mitään Jumalan Sanassa. Päinvastoin meidän HERRamme sanoi: „...*tästedes MINÄ en juo tätä viinipuun antia, ennenkuin juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa*” (Matt 26:29). 1Kor 11:23-34:ssä on myös kirjoitettu: „*Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte HERRAn kuolemaa, siihen asti kuin Hän tulee.*” Sveitsiläinen uskonpuhdistaja Huldrych Zwingli on hyljännyt muuttumisopin messussa ja on selvästi puolustanut raamatullista näkökantaa: „... **Eikä siis messu ole perusteellisesti ottaen mitään muuta kuin ainoan uhrin ja Jeesuksen Kristuksen kärsimyksen kieltämistä ja kirottua epäjumalanpalvelusta**” (Heidelbergiläinen katekismus, kysymys 80).

Eihän Kristusta täydy päivittäin uudestaan uhrata pappien kautta, vaan Hän on uhrannut itsensä kertakaikkiaan ja on täyttänyt iankaikkisesti pätevän

lunastuksen. Niin se on kirjoitettu Jumalan Sanassa: „*Kristus sitävastoin meni... ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja on saanut aikaan iankaikkisen lunastuksen*” (Hebr 9:12). Amen.

„... *kuinka paljoo enemmän on Kristuksen veri, Hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!*”(Hebr 9:14).

„*Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan*” (Hebr 10:10). Amen.

Raamattu ei tunne mitään kuolleitten autuaaksi- tai pyhimyksesipuhumista. Vuorisaarnassa (Matt 5) HERRA Jeesus on antanut eläville uskoville yhdeksän autuaaksijulistamista; yksi niistä on: „*Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan!*” jne. Hänen todellisiin seuraajiin pätee vielä tänä päivänä: „*Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat!*” (Matt 13:16).

„*Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi HERRAn nimeä, pelastuu (tulee autuaaksi)*” (Apt 2:21).

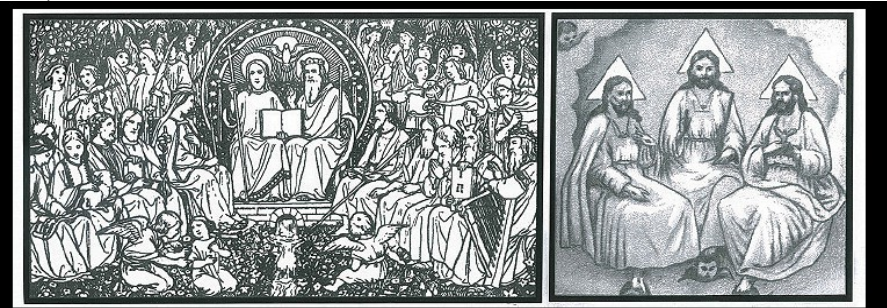
„*Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuoleamalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Hänen kanssaan ne tuhannen vuotta*” (Ilm 20:6).

Näin neitsyt Maria, joka oli löytänyt armon Jumalan tykönä, julistettiin autuaaksi uskonsa tähden: „*Oi, autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut HERRAlta!*” (Luuk 1:45). Vaikka oli valittu Lunastajan äidiksi, täytyi hänen myös kokea hengenkaste helluntaipäivänä. Hänet mainitaan viimeisen kerran Apt 1:14:ssä yhdessä 120 kanssa, jotka olivat kokoon-tuneet yläsalissa rukoilemaan : „*Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukoukses-sa vaimojen kanssa ja myös Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa.*” Sanakäsitetä „*Jumalan äiti*” ei ole Raamatussa. Elisabet sanoi: „*Mutta mistä tulee minun osakseni kunnia, että minun HERRAni äiti tulee minun luokseni?*” (Luuk 1:43; saks. Raam.).

Ei mikään oppi, ei mikään käytäntö, ei mikään valtiokirkossa enää pidä yhtä Jumalan ja Jumalan Sanan kanssa. Jokainen oppi on muutettu ja on vain koristeltu Raamatunlainauksilla. Silloin ei hyödytä mitkään selitykset: „Vain kenellä kirkko on äitinä, hänellä voi Jumala olla Isänä. Raamattu ei tiedä myöskään yhtään mitään Marian ruumiillisesta taivaaseenastumisesta, ei mtään Marian ilmestymisistä, päinvastoin se todistaa: „*Ei kukaan ole noussut ylös*

taivaaseen, paitsi Hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisenpoika, joka on taivaassa” (Joh 3:13). Raamattu ei tiedä myöskään siitä mitään, **että Maria on välittäjä**. Siellä sanotaan: *„Sillä on vain yksi Jumala, samoin myös vain yksi välimies Jumalan ja ihmisten välillä, nimittäin ihminen Kristus Jeesus”* (1Tim2:5). Mariasta **puolestapuhujana** ei siellä myöskään ole puhe, vaan: *„Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku siitä huolimatta tekee syntiä, niin meillä on puolestapuhuja Isän tykönä, nimittäin Jeesus Kristus, vanhurskas. Jä Hän on meidän syntiemme sovitus, mutta ei ainoastaan meidän vaan myös koko maailman”* (1Joh 2:1-2). Amen.

Traaginen kehitys on ottanut kulkunsa kristinuskon tunnustamisesta valtiokirkoksi. Kolminaisuusopin sisään tuomisella vahvistettiin kaavaksi sanat lähetyskäskestä Matt 28:19:ssä, missä on kyse uusitamentillisesta liiton nimestä, jossa Jumala on paljastanut itsensä meille Isänä Pojassa ja Pyhän Hengen kautta, johon tulisi tulla kastetuksi: *„... Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimessä”,* se on Raamatulle kokonaan vieras. Jeesuksen Kristuksen seurakunnalle pätee vielä tänä päivänä: *„Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tekkää HERRAn Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa Hänen kauttansa”* (Kol 3:17).

Tällöin myös vaadittiin juutalaisilta **„kolmiyhteisyyden”** tunnustamista. Mutta mahdottomana he eivät voineet vastaanottaa jotakin kolmihahmoista Jumalaa, sillä jo ensimmäinen käsky Jumalan suusta kuuluu: *„MINÄ olen HERRA, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pestästä. Älä pidä muita jumalia Minun rinnallani! Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa ...”*(2Moos 20:2-4). *„ ... niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi, että HERRA yksin on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa ole”* (5Moos 4:39).

Kolminaisuustunnustuksella alkoi juutalaisten vainoaminen. Heidät kirottiin polttomerkityynä Kristuksen- ja Jumalanmurhaajiksi. „Syy heidän niskaansa ristiinnaulitun kuolemasta”, julistettiin kovalla äänellä. Vuonna 321 heiltä kiellettiin sapatti ja määrättiin sunnuntai; synagoogat muutettiin karjasuojiksi.

Taivaanlaajuisen eron Jeesuksen Kristuksen seurakunnan ja perustetun valtiokirkon välillä kirkkohistoria näyttää meille myös seuraavan selonteon kautta: **„Paavi ja keisari kristillisen maailmanjärjestyksen kantajana”** (Suuri selvitetty kirkkohistoria, s 74). **„Tähän hänen (paavin) valtaan kuuluu kaksi miekkaa, hengellinen ja ajallinen — niin opettaa evankeliumi. Kuitenkin toinen on kirkkoa varten, toinen kirkon johtamista varten: toinen papiston käden kautta, toinen kuninkaitten ja sotilaiden, kuitenkin papiston toimeksiannon ja suvaitsevaisuuden mukaan.”** (Suuri selvitetty kirkkohistoria, sivu 94).

Siinä näyttäytyy täysi sokeutuminen: kaksi miekkaa, joita kantoi joku mies (Luuk 22:36-38), ja jotka mainitaan Kristuksen kärsimyksen yhteydessä, on väärinkäytetty puolustuksena vallanharjoittamiseksi. Miten oli mahdollista, että on siitä vedetty päätös, että kirkolle olisi annettu kaksi miekkaa, nimittäin hengellinen ja maailmallinen? Lunastaja itsehän antoi siinä asiayhteydessä selvityksen, että Hänet tuomitaan niinkuin pahantekijä: *„Sillä Minä sanon teille, että Minussa pitää käymän toteen tämän, mitä kirjoitettu on: »Ja Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon«. Sillä todella: Minulle määrätty kohtalo tulee nyt päätökseen.»*” (Jae 37; saks. Raam.)

Jeesuksen Kristuksen seurakunnalle on „Hengen miekka” annettu vain esikuvaksi Jumalan Sanaa varten: *„ ... ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja **Hengen miekka, joka on Jumalan sana**”* (Ef 6:17), ei kuitenkaan milloinkaan maallista miekkaa! Ei milloinkaan Jeesuksen Kristuksen seurakunta ole vainonnut toisia, mutta sitä itseä vainottiin: sen todistaa historia. Apotoleille HERRA sanoi: *„Muistakaa se sana, jonka Minä teille sanoin: »Ei ole palvelija herraansa suurempi«. **Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne**”* (Joh 15:20). Meidän Lunastajamme on lisännyt 10 käskyyn vielä yhden: *„Uuden käskyn Minä annan teille, että teidän tulee rakastaa toisianne; niinkuin Minä olen teitä rakastanut, niin teidän tulee myös rakastaa toinen toisianne”* (Joh 13:34; saks. Raam.)

Kahdenmiekan julistuksen kautta kirkko kumosi käskyn: „*Älä tapa!*”, ja on tehnyt **tappamisesta käskyn**. Paavit käyttivät maallista miekkaa ja kaikki, jotka eivät alistuneet, olivat annetut kuolemalle alttiiksi. Joka lukee puheen, jonka paavi Urban II piti 27. marraskuuta 1095 Clermontissa, ja jossa hän kutui ristiritareita kaikkien vihollisten tappamiseen, saa käsityksen siitä. Ristiretkeläisille taattiin heidän syntiensä anteeksisaaminen ja lievennys syntien rankaisemisesta. Kun se sotajoukko valtasi Jerusalemin 1099, kymmeniätuhansia juutalaisia ja muslimeja ja toisia murhattiin. Seitsemän ristiretken aikana vuosien 1095 ja 1272 välillä heitä oli miljoonia. Pakkokristillistäminen, inkvisitio, vaino, toisinuskovat, noitapolttamiset aina tuhansien hugenottien murhaamiseen asti Ranskassa yhtenä ainoana yönä, nimittäin 23:sta 24:teen elokuuta 1572: Kaikki tapahtui „pyhän kolminaisuuden kunniaksi” „Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimessä”.

Ääni huutaa kuuluvasti: Kaikkina aikoina oli myös hengellisiä herätyksiä. Todella raamatullisesti uskovat olivat aina joutuneet alttiiksi vainoille kirkon kautta ja kyllin usein asetetut kuolemalle alttiiksi, olivat he sitten albisriideriläisiä, waldolaisia, kataarilaisia, böömiläisiä veljiä ja muita. Niin Jan Hus, jolle Jumalan Sana oli tullut erityisen arvokkaaksi, poltettiin roviolla kirkolliskokousien nauraessa 6. heinäkuuta 1415 Kontanzassa. Maaperä on juotettu marttyyrien verellä. Se, mitä roomalaiset paavit ovat lastanneet syyksi päällensä, on ainutlaatuista maan päällä. „...*ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien ja kaikkien niiden veri, jotka maan päällä ovat tapetut*” (Ilm 18:24). Viimeisellä tuomiolla heidät tuomitaan niiden edessä, jotka he ovat massoittain antaneet murhata.

Uskonpuhdistuksen läpimurto

Tuhannen vuoden rajoittamattoman vallanharjoituksen jälkeen kirkon kautta tapahtui hengellinen uudistuminen ja takaisintuleminen Raamattuun. Martin Luther, Huldrych Zwingli, Jean Calvin, Schwenckfeld, Erasmus, Thomas Münzer, Melchior Hofman ja muut, jotka ovat protestoineet paavia ja kirkkoa vastaan, auttoivat saamaan uskonpuhdistuksen läpimurtoon. 95 teesin naulaaminen linnankirkkoon Wittenbergissä 31. lokakuuta 1517 on yleisesti tunnettu; Lutherin esiintyminen 17. huhtikuuta 1521 keisarin ja ruhtinasten edessä samoin. Hänen ilmauksensa: „*Ellen minä tule vakuutetuksi Kirjoitusten todistusten tai selvien perustelujen pohjalta — sillä minä en usko sen enempää paavia kuin kirkolliskokouksiakaan, koska on päivänselvää, että ne useasti ovat erehtyneet —, niin pysyn minä esittämiäni Kirjoitusten paikkojen valtaamana ja omatun-*

toni vangittuna Jumalan Sanan kautta. Sen tähden en halua enkä voikaan peruuttaa mitään. Sillä omaatuntoa vastaan toimiminen on haitallista, epä-terveellistä ja vaarallista. Jumala auttakoon minua!” on dokumentoitu (Suuri selvitetty kirkkohistoria s. 136).

Valitettavasti juuri syntyneet kirkot — luterilainen, reformoitu, anglikaaninen — samoin ottivat nikealaisen uskontunnustuksen ja ovat tähän päivään asti pysyneet lapsikasteessaan ja kolminaisuusopissa. Rinnakkain tämän kanssa oli erityisesti protestanttisiksi tulleilla alueilla muita herätyksiä, näin esim. myös uudelleenkastajien herätys.

Hengellisessä uudistumisessa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin julistajat ovat yhä enemmän painottaneet raamatullisia totuuksia. Ennen kaikkea saarnattiin lunastusta ja syntien anteeksisaamista Kristuksen uhriveren kautta; paljon kääntymyksiä tapahtui kaikkialla. John Smith, baptistien perustaja, John Wesley, jonka kautta metodistit ovat syntyneet, Menno Simons, jonka julistuksesta ovat lähtöisin mennoniitit, William Booth, pelastusarmeijan perustaja, Dwight Moody, Georg Müller ja monet muut ovat julistaneet evankeliumia, jossa he ovat painottaneet parannusta ja kääntymistä Kristuksen tykö henkilökohtaisena pelastuskokemuksena. Sana Room 5:9:stä ei ollut tärkeä vain Lutherille, vaan kaikille evankeliumin julistajille: *„Niin siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen verensä kautta, meidät vielä paljoa varmemmin Hänen kauttansa pelastetaan vihasta.”* — **Vanhurskauttamista Jumalan edessä** ei saavuteta omien tekojen kautta, vaan **uskon kautta täytettyyn lunastustyöhön Jeesuksen Kristuksen kautta.**

Voidaan sanoa, että 500 vuotta uskonpuhdistuksesta eri herätyssaarnaajien kautta ovat auttaneet uskovia pääsemään syvemmälle Jumalan Sanaan ja Jumalalle vihittyyn elämään. Tosi usko tulee aina Jumalan Sanan saarnasta (Room 10:17). Jo Aabrahamista on kirjoitettu, jota pidetään uskon isänä: *„Aabraham uskoi Jumalaa. Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”* (Room 4:3; Hebr 11:8-10). Jumala yksin on totinen; jokainen ihminen on valhetteliija (Room 3:4).

500. juhluvuodelle 2017 on kirjoitettu tuhansia artikkeleita, oli satoja tapahtumatilaisuuksia. Kuitenkin tarkemmassa tarkastelussa kaikki kirkot ja vapaa-kirkot ovat pysähtyneet paikoilleen siihen, mikä vahvistettiin niiden perustamisessa uskontunnustukseksi. Nyt kaikki tytärkirkot huolimatta kaikista eroavaisuuksista palaavat takaisin äitikirkon helmaan. Se on „ykyseus moninaisuu-

nessä”. Mutta Jeesus, Lunastaja, tarkoittaa aivan muuta ykseyttä, nimittäin ykseyttä Jumalan kanssa sopusoinussa Sanan ja Jumalan tahdon kanssa: **„Minä heissä ja Sinä Minussa, että he pääsevät täydelliseen ykseyteen, jotta maailma tunnistaisi, että Sinä olet Minut lähettänyt ja olet rakastanut heitä, niin kuin Sinä olet Minua rakastanut”** (Joh:23; saks. Raam.).

Viimeinen Sanoma, joka nyt kulkee, ennen Kristuksen takaisinpaluuta

Ääni huutaa kuuluvasti: kuulkaa tämä te kansat kaikki! 20. vuosisadan alussa puhkesi Pyhän Hengen vuodatuksen kautta helluntaierätyt. Ei vain Asusa-kadulla Los Angelesissa, vaan kaikilla mantereilla uskovat kokivat erityisissä rukoukskokouksissa Pyhän Hengen yliluonnollisen vaikutuksen.

Ensimmäisessä ja myös toisessa maailmansodassa saivat HERRAn sanat Matt 24:stä erityisen merkityksen. Jeesus puhui siellä viittauksessa ajanmerkkeihin sodista ja sotahuudoista, nälänhädistä ja kalliista ajoista. Sentähden uskottiin 20. vuosisadan ensimmäisen puoliskon herätyskokouksissa vahvistettuna Kristuksen lähelläolevaan takaisinpaluuseen. Luuk 21:ssä HERRA on samoin puhunut lopunajasta ja on sanonut: **„Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle”** (jae 31).

„Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokasenne Ihmisen Pojan edessä!” (jae 36).

Toinen maailmansota 60 miljoonine sotauhreineen ja 6 miljoonine murhattuine juutalaisineen on muuttanut maailman pysyvästi. Saksa ja Eurooppa olivat raunioina. Sodan vaikutukset olivat tunnettavissa koko maapallolla, vieläpä Tyynellämerellä, missä se sai päätöksensä kauheitten atomipommienpudotusten kautta Hiroshiman ja Nagasakin ylle. Kaikilla raamatullisesti uskovilla oli se vaikutelma, että armonajan loppu olisi tullut lähelle. Kuitenkin meidän HERRamme sanoo selvästi, mitä täytyy tapahtua, ennenkuin loppu tulee: **„Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu”** (Matt 24:14).

Vähän toisen maailmansodan jälkeen, 7. toukokuuta 1946, US-amerikkalainen baptistisaarnaaja William Branham koki kuten Paavali (Apt 9:1-9) taivaallisen kutsumisen. Yksinkertaiselle saarnaajalle oli jo 11. kesäkuuta 1933 kastamisen yhteydessä Ohio-joessa huudahdettu yliluonnollisesta valopilvestä, joka oli nähtävissä kaikille noin 3000 läsnäolijalle: **»Niinkuin Johannes Kasta-**

ja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään edeltämään sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta.« Siitä ovat kirjoittaneet sanomalehdet erityisesti „United Press International”. Hänen kauttaan sai alkunsa parantamisherätys ennen kaikkea helluntaiseurakuntien sisällä ja levisi pian yli koko maapallon. **Hän oli Jumalan lähettämä mies Jumalan Sanan sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemista.** Jumalallisella valtuutuksella ja parantamisen lahjalla varustettuna, hän on saarnannut tuhansille ihmisille evankelioinneissa, on kutsunut syntisiä parannukseen ja Jeesuksen Kristuksen vastaanottamiseen Pelastajana. Rukouksessa sairaitten puolesta saarnan jälkeen jopa sokeat tulivat näkeviksi, halvaantuneet ovat voineet kävellä ja monet tulivat parannetuiksi kaikenlaisista sairauksista.

Minä olen ollut kokemassa mukana hänen sanoinkuvaamattoman palvelustehtävänsä vuodesta 1955 vuoteen 1965 silminnäkijä- ja korvinkuulijatodistajana ja kannan suurta vastuuta todistaa koko maailmassa se, mitä Jumala on tehnyt. 1949 minä nuorena miehenä kuulin ensimmäisen kerran William Branhamista ja niistä sanoinkuvaamattomista asioista, jotka tapahtuivat hänen palvelustehtävässään. Minussa nousi toive kuulla henkilökohtaisesti tätä Jumalan miestä. Elokuussa 1955 tämä toive toteutui: minä koin mukana veli Branhamin siunatut kokoukset Karlsruhessa ja sain henkilökohtaisesti oppia tuntemaan hänet. Tervehtimisessä hän sanoi minulle: „Sinä olet evankeliumin saarnaaja”. Siitä alkaen minä halusin saada tietää, mitä tämä Jumalanmies uskoo ja opettaa. Suuressa „Voice of Healing”-konferenssissa Dallasissa, Texasissa, USA:ssa, kesäkuussa 1958 minä olen voinut uudestaan vakuuttua hänen palvelustehtävänsä jumalallisesta vahvistamisesta ja sain jälleen henkilökohtaisesti puhua hänen kanssaan. Siinä yhteydessä hän sanoi minulle: „Veli Frank, sinä palaat takaisin Saksaan tämän sanoman kanssa.” Siitä lähtien minä sain lähetettyinä hänen ääninauhoilta nauhoitetut saarnansa. Kolmannessa tapaamisessamme 3. joulukuuta 1962 veli Branham vahvisti minun kutsumiseni 2. päivältä huhtikuuta 1962 ja sanoi: „ ... ruoka, joka sinun tulee varastoida, on luvattu Sana tätä aikaa varten ... ”

Täyden evankeliumin julistamiseen kuuluu sielun pelastus ja ruumiin parantuminen, niinkuin HERRA on sen sanonut lähetyskäskyssä: „*Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat ... asettavat kätensä sairaitten päälle, ja he tulevat terveiksi*” (Mark 16:17-18). Jumalanmies vetosi rukouksessa sairaitten puolesta myös meidän HERRamme sanaan Joh 14:12ssa: „*Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joi-*

ta Minä teen, ja suurempiakin, kuin nämä ovat, hän on tekevä ...”

Tänä päivänä me kuulemme sodista, ydinuhkasta, konfliktista Lähi-Idässä, maapallon lämpenemisestä, ilmastomuutoksesta maailmanlaajuisesti tapahtuvista luonnonkatastrofeista. Kaikki joutuu pois kontrollista. Tuossa me ajatellaan profetta Jesajan sanoja, jotka hän on edeltäsanonut: „ ... *maa horjuu ja huojuu. Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut ja keinuu sinne ja tänne niinkuin riippumatto, ja raskaana painaa sitä sen rikkomus: se kaatuu eikä enää nouse”* (Jes 24: 19b-20). Me näemme ajan merkit: Lopunaika on käsillä, Hänen tulemuksensa on lähellä! Mutta päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan.

Kristuksen luvattu takaisinpaluu kuvataan meille monissa Raamatun paikoissa. Päälupauksen Lunastaja itse on antanut Joh 14:3:ssa: „ ... *ja kun Minä olen mennyt sinne ja olen valmistanut teille paikan, Minä palaan takaisin ja otan teidät tyköni, jotta siellä, missä Minä olen, myöskin te olette”* (saks. Raam.) Jumalan lupauksiin voivat kaikki Jumalan pojat ja tyttäret luottaa. „ ... *samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat”* (Hebr 9:28).

Ääni huutaa kuuluvasti: Kuulkaa tämä, te kansat kaikki: Kristuksen ensimmäisessä tulemuksessa täyttyi yli 100 profetiaa Vanhasta Testamentista. Tapahtui yliluonnollista. HERRA Jeesus on saarnannut, opettanut ja parantanut kaikki sairaat, jotka tulivat Hänen luoksensa: „ ... *ja monet seurasivat Häntä, ja Hän paransi heidät kaikki”* (Matt 12:15). Kokeaksemme todella valmistumisemme meidän täytyy kunnioittaa lupaus meidän aikaamme varten ja uskoa: „*Katso: Minä lähetän teille profetta Elian, ennenkuin tulee HERRAN päivä, se suuri ja peljättävä”* (Mal 3:23). Meidän HERRamme on sen toistanut ja vahvistanut Matt 17:11:ssä ja Mark 9:12:ssa: „*Niin, Elias tosin tulee ensin ja tuo kaiken jälleen oikeaan tilaan”*. Tämä on tärkein lupaus, joka löytaa täyttymyksen ennen Kristuksen takaisinpaluuta. Niin kuin Elia haastoi Israelin kansaa ratkaisuntekemiseen Karmel-vuorelle, niin kehoitetaan nyt kaikkia, jotka kuuluvat Jumalan seurakuntaan, tekemään ratkaisunsa.

Ennen Kristuksen takaisinpaluuta täytyy HERRAN seurakunnassa kaikki tuoda alkuperäiseen tilaan niin kuin alussa. (Apt 3:18-21). Koskee se sitten henkilökohtaista elämää, avioliittoa, perhettä tai seurakunnan hengellistä elämää, kaikki tuodaan takaisin jumalalliseen järjestykseen, niin kuin se Raamatussa on määrätty. Sitä varten jokaisen uskovaisten täytyy ilman sisäistä vastustusta aset-

tua Jumalan puolelle (1Kun 18:21-39). Kaikki uskovat, jotka kuuluvat elävän Jumalan seurakuntaan, palaavat takaisin sataprosenttisesti Jumalan tykö, Jumalan Sanaan ja tahtoon, alussa olleen alkuseurakunnan oppiin ja käytäntöön.

Hän, joka oli löytänyt armon Jumalan tykönä, uskoi kaikkina aikoina jokaisen Jumalan sanan. Myös menneinä 500 vuotena oli ihmisiä, jotka uskoivat sen ajan sanoman, joka heidän aikanaan julistettiin. Niin se oli myös helluntaiherätyksessä. Nyt uskovat kaikki, jotka löytävät armon Jumalan tykönä, raamatullisen alkuperäissanoman.

Nyt ei ole enää kyse siitä, että koko kristillisyydessä reformoidaan jotakin, ei siitä, että helluntailiikkeessä korjataan jotakin, nyt on kyse siitä, että kaikki raamatullisesti uskovat kokevat täydellisen ennalleenpalauttamisen ja rakennetaan alkuperäiselle perustukselle. Lunastetut, jotka nyt todella uskovat Jumalan Sanan, eivät jää babylonialaiseen sekoitukseen, vaan tulevat pyhitetyiksi Totuuden Sanassa: „**Pyhitä heidät Sinun Totuudessasi: Sinun Sanasi on Totuus**” (Joh 17:17).

Me olemme saapuneet pelastushistorian tärkeimpään ajanjaksoon: Kristuksen luvattu takaisinpaluu on lähellä edessä. Sitä vakavammin meidän täytyy ottaa se, mitä meidän HERRamme on sanonut: „**Totisesti, totisesti Minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti ylhäältä, hän ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa**” (Joh 3:3). Näin selvää sen pitäisi olla kaikille: ylötempauksessa mukana ovat oleva vain lunastetut, jotka ovat kokeneet henkilökohtaisesti uuden liiton veren kautta syntien anteeksisaamisen ja vastaanottaneet uuden, jumalallisen elämän uudestisyntymän kautta. Apostoli Pietari kuvaa uudestisyntymisen pelastuskokemuksen näin: „**... te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta**” (1Piet 1:23; Luuk 8:11).

Lunastajan takaisinpaluu oli yksi pääaiheista apostolien ajassa. Siitä on puhe monissa Raamatun paikoissa. 1Tess 4:13-18 Paavali kuvaa tarkkaan, mitä ja miten se on tapahtuva. 5. luvun lopussa hän kirjoittaa: „**Mutta itse rauhan Jumala, pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän HERRamme Jeesuksen Kristuksen takaisinpaluuseen**” (Jae 23).

Meidän HERRamme ja Lunastajamme on kuvannut itsensä myös Ylkänä ja puhunut usein hääateriasta. Hän, joka kuuluu morsiusseurakuntaan, ottaa vastaan tälle ajalle luvattu Sanan, kuulee huodon: „**Ylkä tulee!**” (Matt 25) ja antaa

valmistaa itsensä tuohon kunniakaaseen päivään mennessä. Matt 25:10:ssä sanotaan edeltä: „ ... *neitsyet, jotka olivat valmiit, menivät Hänen kanssaan sisään häihin, ja ovi suljettiin.*” Ilm 19:7:ssä me luemme: „*Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia Hänelle! Sillä Karitsan häät ovat tulleet ja Hänen morsiamensa on valmistanut itsensä*” (saks. Raam.).

HERRA on valmistanut lunastetuille paikan, „*Eikä sinne ole milloinkaan pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan*” (Ilm 21:27).

Ääni huutaa kuuluvasti: Kuulkaa tämä, te kansat kaikki: Nyt jumalallinen sanoma kulkee viimeisenä kutsuna ennen Kristuksen takaisinpaluuta. „*Miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: »MINÄ olen asuva ja vaeltava heidän keskellensä; MINÄ olen Jumala heille, ja heidän tulee olla Minun kansani.« Sentähden: »Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä« käskää HERRA, »älkääkö koskeko mihinkään saastaiseen, niin Minä otan teidät huostaani« ja »MINÄ olen oleva teille Isä, ja te olette oleva Minulle poikia ja tyttäriä« , sanoo HERRA Kaikkivaltias*” (2Kor 6:16-18; saks. Raam.).

Nyt on uloskutsumisen aika kaikesta harhasta, kaikista epäraamatullisista perinteistä. Nyt on valmistumisen aika, aika uskoa vain se, mitä Kirjoitukset sanovat. Nyt täytyy kaikkien raamatullisesti uskovien antaa kastaa itsensä niinkuin alussa upotuskasteen kautta HERRAN Jeesuksen Kristuksen nimeen. Ei kenenkään uskovaisen tulisi hyljätä Jumalan pelastusneuvopäätöstä niinkuin kirjanoppineet tekivät aikanaan (Luuk 7:30).

Silmäyksellä Johannes Kastajan palvelustehtävään meidän HERRamme kysyi ihmisjoukolta: „Mitä varten te olette menneet erämaahan? Halusitteko nähdä jonkun ruo'on, jota tuuli heiluttaa sinne ja tänne?” HÄN kysyi vielä kerran: „Mitä varten te menitte? Halusitteko nähdä jonkun miehen hienoissa vaatteissa tai halusitteko nähdä jonkun profeetan?” Jeesus vastasi: „*Totisesti, Minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta! Sillä tämä on se, josta on kirjoitettu: »Katso, Minä lähetän sanansaattajani Sinun edelläsi, ja hän on valmistava Sinulle tien Sinun eteesi«*” (Matt 11:9-10;saks. Raam.) Kaikki profeetat olivat profetoineet Johannekseen asti (jae 13), siitä asti on julistettu Jumalan valtakuntaa.

Minkä tähden me olemme lähteneet? Halusimmeko me kuulla jotakin hyvinvointisaarnaajaa, jotakin TV-karismaatikkoa? Emme ja vielä kerran, emme. Me olemme tunnistaneeet, että 2000 vuoden jälkeen Jumalan lähettämän miehen, William Branhamin, kautta on julistettu jälleen koko Jumalan neuvopäätös (Apt 20:27). Me olemme lähteneet, kuullaksemme kutsutusta suusta lähteneen alkuperäissanoman; kuullaksemme miestä, joka 28. helmikuuta 1963 Sunset-vuoristossa, 40 mailia Tucsonista, Arizonassa USA:ssa sai ylikuulattavasta valopilvestä suoran ohjeen puhua kotiseudullaan Jeffersonvillessä 7 sinetin avaamisesta. Sen hän teki 17.:stä maaliskuuta 24.:een maaliskuuta 1963. US-aikakausilehti „Science” julkaisi valokuvan pilvestä 19. huhtikuuta, „Life” aikakausilehti 17. toukokuuta. Ei ole vain seitsemää sinettiä, vaan kaikki kätkeyt salaisuudet, jokainen oppi – jumaluudesta, kasteesta, ehtoollisesta jne. – kaikki on alkuperäisyydessään meille julistettu, niinkuin Raamattu opettaa. Myös vaikka profetta on otettu kotiin joulukuussa 1965, on sanoma jäänyt meille ja on kannettu kaikkeen maailmaan.

Jumalan seurakunta on Totuuden pylväs ja perustus, ei mikään uskonnollinen valherakennus. Jeesuksen Kristuksen seurakunnassa ei ole mitään tulkintoja, ei mitään harhaoppeja. Viimeisen sanoman kautta, joka sataprosettisesti pitää yhtä sanoman kanssa alussa, seurakunta on rakennettu alkuperäiselle perustukselle. Todella raamatullisesti uskoville on luvattu Jumalan sinetti vahvistamisena: **„Hänessä on teidätkin, sitten kun olette kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja olette tulleet uskoviksi, sinetöity luvattulla Pyhällä Hengellä”** (Ef 1:13; saks. Raam.). Ennenkuin tämä voi tapahtua, kaikkien täytyy tulla ulos tulkintojen sekoituksesta, sillä Jumala tulee asettamaan sinetinsä vain puhtaaseen Sanamorsiameen.

Minun suorasta kutsumisestani 2. huhtikuuta 1962 lähtien minä olen julistanut Jumalan Sanaa, täyttä evankeliumia, puhdasta sanomaa tälle ajalle koko maailmassa ja jakanut hengellistä ruokaa (Matt 24:45-47). Senjälkeen, kun minä olen voinut saarnata marraskuussa Kuwaitissa ja Bahrainissa, on nyt tarkkaan 165 maata, joissa olen vierailut kuukausittaisilla lähetysmatkoillani menneitten 55 vuoden kuluessa. Minä olen saarnannut pääkaupungeissa, kuten Moskovassa ja Pekingissä, Damaskoksessa ja Kairossa, samoin kuin monissa muissa kaupungeissa koko maapallolla.

Myös 30-minuttisten televisio-ohjelmien kautta, jotka on lähetetty englanninkielisinä 56 TV-lähetysasemalta, miljoonat koko maailmassa ovat saaneet kuulla Jumalan koko neuvopäätöksen. Eri maissa lähetetään minun saarnojani paikallisten TV-lähettimien kautta. Meidän kuukausittaiset kokoukset jokaisena

ensimmäisenä viikonloppuna Missionszentrumissa Krefeldissä näkevät ja kuulevat mukana tuhannet koko maapallolla, on se sitten liveinä internetin kautta tai CD:llä tahi DVD:llä, jotka me lähetämme ilmaiseksi. Jumala on pitänyt huolen siitä, että saarnat jokaisena ensimmäisenä viikonloppuna täällä Missionszentrumissa tulkataan simultaanisti 15 kielelle ja sanoma, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta, käännetään kaikille maapallon kielille.

Se, mitä Jumala parhaillaan tekee, on ainutlaatuista maan päällä. Näin iankaikkisesti pysyvä evankeliumi saarnataan kaikille kansoille ja kielille viimeisenä sanomana (Ilm 14:6; Matt 24:14). Kaikki totisesti raamatullisesti uskovat tietävät: Lopun aika on käsillä, Hänen tulonsa on lähellä. He kuulevat, mitä Henki sanoo seurakunnille paljastetun Sanan kautta, ja antavat valmistaa itsensä ylöstempauksen valtavaan päivään mennessä.

Minä voin todistaa Jumalan edessä, niinkuin Miika sanoi johdantosanassamme, antaneeni eteenpäin vain sen, mitä HERRA on Sanassaan jättänyt meille.

HERRA sanoo: „*Katso, Minä tulen pian!*”, ja kaikki totisesti lunastetut huudahtavat kuuluvasti: „*Amen, tule, HERRA Jeesus!*” (Ilm 22).

Jerusalem – väkikivi Israel 1948 – 2018

Ääni huutaa kuuluvasti: Kuulkaa tämä, te kansat kaikki: „*Tuona päivänä Minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä, kun kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä kaupunkia vastaan*” (Sak 12:9).

Jerusalemin virallisella tunnustamisella Israelin pääkaupungiksi ja sen julistamisella, että US-lähetystö siirretään sinne, Amerikan presidentti Donald Trump on 6. joulukuuta 2017 päästänyt kompastuskiven valloilleen. Jo joitakin päiviä myöhemmin YK-täysistunto päätöksellä vaati Yhdysvaltoja perumaan Jerusalemin tunnustamisen israelilaisena pääkaupunkina. Turkki ja Jemen olivat tuoneet sen esityksen. 128 valtioon, jotka äänestivät sen puolesta, lukeutuivat Saudi-Arabian, Egyptin ja Kuwaitin rinnalla myös Saksa, Ranska ja Iso-Britannia.

Kaikkien poliitikkojen ja vastuussaolevien pitäisi katsoa sisään historiaan:

Jo Aabraham meni Iisakin kanssa Moorian vuorelle uhratakseen Jumalalle henkilökohtaisen uhrin (1Moos 22). Se on Temppelevuori Jerusalemissa. Jerusalemin mainitaan 780 kertaa Raamatussa.

Daavid osti sen paikan jebusilaiselta Ormanilta ja maksoi sen kullalla, jonka paino oli 600 sekeliä (1Aik 21:25). Siihen hän sanoi: „**Tähän täytyy tulla HERRAn, Jumalan huone, ja tässä alttari Israelin polttouhria varten!**” (1Kun 22:1).

Daavid hallitsi 3000 vuotta sitten 33 vuotta Jerusalemissa, hänen poikansa Salomo hallitsi 40 vuotta Jerusalemissa. Salomo rakensi sinne temppelein suoraan Jumalan toimeksiannossa. Pääasiallisesti oli kyse liitonarkista, jossa oli Jumalan Sana: „**Ja minä olen valmistanut siihen paikan arkille, jossa on se liiton asiakirja, jonka HERRA on solminut meidän isiemme kanssa, kun Hän johti heidät ulos Egyptin maasta**” (1Kun 8:21). 1Kun 8 mukaisesti ylikuonnollinen kirkkaus täytti näkyvällä tavalla valmiiksi tehdyn temppelein. Oli Jumalan ratkaisu tehdä Jerusalemin Israelin pääkaupungiksi. Ei yksikään tänä päivänä vielä olemassa olevasta maailman pääkaupungista ole niin vanha kuin Jerusalemin.

Israelilaiset olivat Aabrahamista, Iisakista ja Jaakobista lähtien HERRAn Jumalan erityinen omaisuuskansa. Tätä aikaa varten Hän oli antanut heille seuraavat lupaukset: „**Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät takaisin omaan maahanne**” (Hes 36:24).

„**Sillä HERRA armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä kerran Israelin ja tuo heidät lepoon heidän omalle kotimaaperällensä.** Muukalaiset yhtyvät heihin ja liittyvät Jaakobin huoneeseen” (Jes 14:1; saks.Raam.).

„**Sentähden HERRA Jumala on puhunut näin: »Tästä lähtien Minä käänän Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin huonetta ... Kun Minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista ja Minä osoitan lukuisain pakanakansain silmien edessä heissä pyhytyeni ...**” (Hes 39:25+27; saks. Raam.).

Luuk 21:24:ssä HERRA sanoi: „**... Jerusalemin on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.**” Se aika on tullut lähelle, kaikki käy toteen.

Jesaja on profetoinut: „**Lopunajassa on tapahtuva, että HERRAn temppelevuori on seisova vahvasti perustettuna, vuorten huipulla ja ylevänä kaikkien**

toisten kukkuloitten yläpuolella; silloin kaikki pakanakansat virtaavat sinne ja lukuisat kansat lähtevät liikkeelle ja sanovat: »Tulkaa nouskaamme HERRAn vuorelle, Jaakobin huoneeseen, Jaakobin Jumalan temppeliin, jotta Hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme Hänen polkujansa!« **Sillä Siionista lähtee opetus ja HERRAn Sana Jerusalemissa**” (Jes 2:2+3; saks. Raam.).

„Mutta HERRA on ottava Juudan omaksi perintöosaksensa pyhässä maassa ja valitsee jälleen Jerusalemin” (Sak 2:16; saks. Raam.). Amen.

„Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä kaikki, jotka häntä rakastatte! Iloitsemalla iloitkaa hänen kanssaan, te kaikki, jotka olette hänen suruansa kantaneet hänen tähtensä” (Jes. 66:10).

Kuningasvallan alkaessa HERRA Jumala on asettava jalkansa Öljyvuorelle: **„Hän on astuva jaloillaan sinä päivänä Öljyvuorelle, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti ... ”** (Sak 14:4). Silloin kaksikymmentäneljä vanhinta ovat palvova Jumalaa sanoilla: **„Me kiitämme Sinua, HERRA, Kaikkivaltias Jumala, joka olet, ja joka olit siitä, että olet ottanut itsellesi suuren valtasi ja asettanut kuningashallintaasi”** (Ilm 11:17; saks. Raam.).

Ensimmäisen maailmansodan lopulla brittiläinen päällikkö Allenby valloitti joulukuussa 1917 Jerusalemin kaupungin, joka oli ollut 400 vuoden ajan osmanien hallinnan alla. Siitä asti oli se koko alue — tunnettu Transjordaniana — vuoteen 1948 brittiläisen hallinnan alaisuudessa. Mitään Palestiinalaisvaltiota ei ole koskaan ollut olemassa.

14. toukokuuta Ben Gurion kuulutti Israelin valtion. Vuoteen 1979 asti kaikki kansanryhmät elivät siellä rauhassa. Vasta kun Ajatollah Khomeini oli syrjäyttänyt Persian shaahin, joka oli Israelin ystävä, hän julisti vihollisuuden Israelille Iranista käsin. Toisen intifadan puhkeamiseen asti vuonna 2000 me olemme voineet matkaryhmämme kanssa jopa matkustaa Gazan kaistaleelle. Tänä päivänä se ei enää valitettavasti ole mahdollista.

„Perustuslailla Jerusalemmille pääkaupunkina” israelilainen parlamentti julisti 1980 Jerusalemin jakamattomaksi Israelin pääkaupungiksi. 2. päivä tammikuuta 2018 on Knesset muuttanut vanhaa sopimusta vuodelta 1980 ja säättänyt „Yhdistetty Jerusalem lain”. Mainittakoon, että jokainen päätös Jerusalemin statuksesta voidaan päättää vain Knessetin kaksikolmasosan enemmistöllä.

Uusi ajanjakso on alkanut: **Jerusalem on nyt virallisesti tullut väkikiveksi.** Trumpin ilmoituksen jälkeen Israelin pääministeri Benjamin Netanjahu vieraili 11. joulukuuta 2017 Euroopan Unionissa Brysselissä, antoi tiedoksi lyhyen selonteon ja tuli nöyryytetyksi halveksunnalla. Euroopan Unioni vaati EU-ulkoasianhoitajan Federica Mogherinin kautta Trump-ilmoituksen peruuttamista. Avoimesti tullaan maailmanvalta „Amerikan Yhdysvallat” syrjäyttämään „Euroopan Yhdysvaltojen kautta”. EU:n sisällä on ponnisteluja, että sen syntymäasiakirja „Roomalaiset sopimukset” pätee, tämä tulee tulla saavutetuksi vuoteen 2025 mennessä. Raamatullista profetiaa vastaten on se oleva neljäs suuri maailmanvalta, viimeinen maailmanvalta, niinkuin profeetta Daniel on sen nähnyt.

Toukokuussa 2018 Israelin valtion perustamisesta on kulunut 70 vuotta. Kun maassa oli valtionperustamisen yhteydessä 850 000 asukasta, niin kymmenen vuotta myöhemmin jo enemmän kuin kaksikertaa niin paljon. 1990 nousi asukasluku 4.500.000. Tänä päivänä heitä on noin 8,7 miljoonaa.

Rauhanprosessi on ottava kulkunsa, jotta toteutuu: *Kun he sanovat: »Nyt on rauha ja turvallisuus«, silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon”* (1Tess 5:3).

Mutta on myös tapahtuva se, mitä profeetta Joel on profetoinut: **„Sillä tietäkää, niinä päivinä ja siihen aikaan, jolloin Minä käännän Juudan ja Jerusalemin kohtalon, silloin Minä kokoan kaikki pakanakansat ja vien ne alas Joosafatin laaksoon, käydäkseni siellä oikeutta niiden kanssa, Israelin, Minun kansani ja omaisuuteni tähden, koska ne ovat hajoittaneet sen pakanakansain sekaan ja ovat jakaneet Minun maani”** (Joel 4:1-2; saks.Raam.)

Me elämme keskellä raamatullisen lopuajanprofetiantäyttymystä. Vahinko, että EU-ulkoministeri ja monet valtiopäämiehet eivät kunnioita Jumalan ratkaisua.

Me olemme suuressa odotuksessa ja otamme laskuihin mukaan, että uskollinen HERRA täydellistyytään lunastustyönsä kansakunnista olevan seurakunnan kanssa ja ottaa meidät ylös ylöstempauksessa, niinkuin on kirjoitettu: „...sitten meidät, jotka vielä olemme elossa ja olemme jääneet jäljelle, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä HERRAa vastaan ylilmoihin; ja niin me saamme aina olla yhdessä HERRAn kanssa” (1Tess 4:17; saks. Raam.). Aikaa ja hetkeä, milloin se on tapahtuva, ei tiedä kukaan, sentähden meidän täytyy olla

valmiit. Senjälkeen Hän on tuova päätökseen työnsä Israelin kanssa kahden profeetaan (Ilm 11) palvelustehtävän aikana ja Hänen tuhatvuotisen valtakunnan kuningasvaltansa koittaa. Amen.

„Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: »Maailman kuninkuus on tullut meidän HERRAllemme ja Hänen Voidellullensa, ja Hän on hallitseva Kuninkaana aina ja iankaikkisesti!«” (Ilm 11:15).

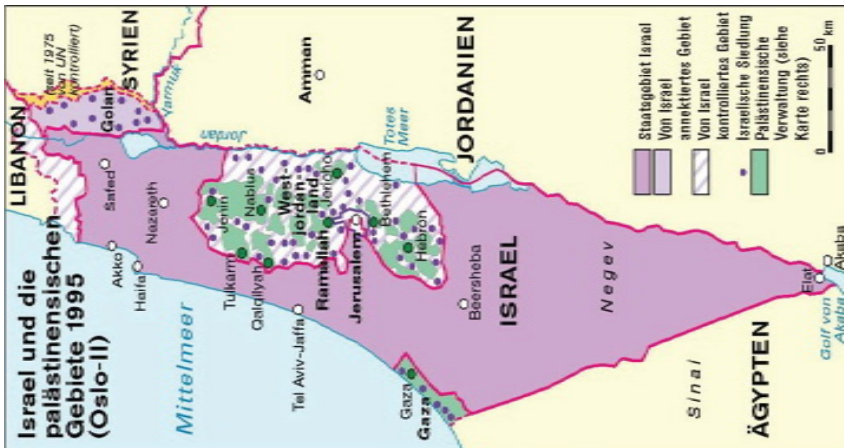
Jumalan tehtävässä toimien

Br. Frank

Valokuva erityisestä kokouksesta lauantaina, 16.syyskuuta 2016 Constanzassa, Romaniassa, Mustameren rannalla

Kokouksessa ei ollut vain uskovia, vaan ihmisiä, jotka ensimmäistä kertaa kuulivat saarnan. Enemmän kuin sadan joukossa, jotka tulivat eteen rukoukseen, oli islamilainen sanomalehtireportteri ja mies ortodoksi kirkosta. Molemmat ottivat Jeesuksen vastaan Lunastajana ja antoivat kastaa itsensä kaksi viikkoa myöhemmin Mustassameressä kaikkien uusien kääntyneiden kanssa. Uskolliselle HERRAlle olkoon kiitos.

Kuten alhaalla kartassa näytetään, niin on Joosua jakanut Luvatun maan lukujen 13-20 mukaisesti 12 heimon kesken; kaksi ja puoli heimoa Jordanin itäpuolella.

Niin Hesekiel on sen nähnyt luvuissa 47-48 tuhatvuotisessa valtakunnassa. Luvussa 47 hän näki jo temppelein, joka tullaan rakentamaan. Luvussa 48 me näemme 12 heimoa perintöosassaan.

Kartassa ylhäällä me näemme, mitä poliitikot ovat Pyhästä maasta tehneet. He kuvaavat Israelin miehitysvallaksi ja Israelin ydinmaan miehityiksi alueiksi. Näin se ei tule pysymään. Tuhatvuotisessa valtakunnassa on oleva jumalallinen järjestys uudelleen asetettuna Pyhässä Maassa.

Missions-Zentrum

**Postfach 100707
D-47707 Krefeld**

**Puhelin: 02151/545151
Fax: 02151/951293**

**Sähköposti:
volksmission@gmx.de
Kotisivu:<http://www.freie-volksmission.de>**

Monistaminen ja kopiointi on sallittua vain luvalla.

Julkaisija: Ewald Frank, lähetyssaarnaaja, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.

Kaikki postitus tapahtuu vapaaehtoisten lahjoitusten perusteella. Kaikki maksamiset lähetystyölle Saksaan: Freie Volksmission Krefeld, Postbank Essen, Nr. 1 676 06 439, BLZ 360 100 43, IBAN DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC PBNKDEFF tai Freie Volksmission Krefeld, Sparkasse Krefeld, Nr. 1 209386, BLZ 320 500 00, IBAN DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33